

РЕШЕНИЕ

№ 4060

гр. София, 21.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **3927** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК, във вр. с чл. 63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда“ С., чрез процесуалния представител юрк. П. П., срещу Решение от 01.03.2021 г., постановено по НАХД № 8630/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 13-ти състав, с което е отменено издаденото от Директора на ДИТ-С. НП №22-005041/16.07.2018 г., с което за извършено нарушение на чл. 62, ал.1, вр. чл. 1, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ) на [фирма] е наложено имуществена санкция в размер на 3 000 лв. на основание чл.416, ал. 5, във връзка с чл. 414, ал. 1 от КТ.

В жалбата се развиват съображения за неправилност и необоснованост на обжалваното решение, като постановено в нарушение на материалния закон. Касаторът твърди, че конкретното лице е предоставяло работна сила в полза на работодателя С. „предприемачески холдинг“ Е.. Що се отнася до показанията дадени от работника в съдебно заседание, счита че са нелогични и противоречиви. Иска се решението на СРС да бъде отменено, а издаденото НП да бъде потвърдено изцяло.

В съдебно заседание, касаторът, чрез юрк. С. поддържа жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - [фирма], не се явява и не изпраща представител. Представя писмен отговор, с който оспорва жалбата.

Представителят на СГП дава заключение, че жалбата е основателна.

Административен съд София – град, II касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Административен съд София-град, II-ри касационен състав, като съобрази изложените в жалбата касационни основания, събраните по делото доказателства и извърши касационна проверка на оспорваното решение по чл. 218, ал. 2 от АПК, прие за установено следното:

На 06.06.2018 г. служители на Д „ИТ“ [населено място] извършили проверка по спазване на трудовото законодателство в обект – „Изграждане на сграда на Об РСПБЗН“, находящ се в [населено място]. В хода на проверката било установено, че лицето М. Я. полага на място труд като общ работник.

Същият имал сключен договор за изработка с [фирма] от 06.06.2018 г. с определено възнаграждение и задачи, във връзка с който договор била издадена и сметка по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ, като от представител на това дружество му било възложено да осъществява обща работа на обекта на проверката.

За извършената проверка след направени последващи справки бил съставен протокол от 06.06.2018, в който били отразени приети за установени нарушения на трудовото законодателство, включително липсата на сключен писмен трудов договор с М. Я..

За да постанови решението си и да отмени НП, СРС е приел, че не е установено от обективна страна извършено нарушение на чл.62, ал.1 от КТ от страна на [фирма].

Изложената фактическа обстановка съдебният състав е приел за установена въз основа на показанията на св. В. В. и М. Я. и приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства и доказателствени средства – протокол за проверка, декларация, справки, заповеди, договор, справка от НАП.

СРС е счел, че не е доказано несъмнено и безспорно, че на 06.06.2018 г. Я. е полагал труд в дейността на дружеството, респективно е следвало да бъде уредено предоставянето на работна сила като трудово правоотношение чрез подписване на трудов договор между страните, поради и което неправилно е била ангажирана отговорността на дружеството за нарушение на чл. 62, ал.1, вр. чл.1, ал. 2 от КТ.

Районният съд е проявил процесуална активност, като е събрал необходимите за изясняване на случая писмени и гласни доказателства. Анализирайки същите правилно е приел, че в хода АНП не са допуснати съществени процесуални нарушения, основание за отмяна на НП.

В процесния случай работодателят е санкциониран за това, че не е уредил отношенията си с работника Я. като трудови правоотношения чрез сключването на писмен трудов договор. Прието е, че нарушението е извършено на 06.06.2018 г. и констатирано на 22.06.2018 г., като е нарушена разпоредбата на чл.62, ал.1, вр. чл.1, ал. 2 от КТ.

С. във въззивното производство доказателства навеждат на извода, че в действителност между работника и работодателя не е имало валидно сключен трудов

договор. В хода на съдебното производство санкционираното дружество, в чиято тежест е било, не е представило валидно сключен трудов договор с работника.

Настоящият съдебен състав напълно споделя изводите на СРС, че е налице противоречие в попълнената от М. Я. декларация от 06.06.2018 г. и останалите доказателствени материали по делото. На датата на проверката свидетелят се е подписал, че извършва дейност за дружеството жалбоподател, което обстоятелство било опровергано от останалите писмени доказателства по делото и от дадените от него показания.

Като е приел тази група доказателствени материали за логични, непротиворечиви и взаимно допълващи се и е кредитирал именно тях, е стигнал до извода за незаконосъобразност на обжалваното пред него НП.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, същото следва да бъде оставено в сила.

При липсата на направено искане за присъждане на разноски от ответника, който с оглед изхода на спора би имал право на такива, съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН Административен съд - София-град, II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 01.03.2021 г., постановено по НАХД № 8630/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 13-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.